

Ahoj z východní Ukrajiny.

Válka, chlad a osamění. Tak žije většina frontových babiček.

Dá se s tím vůbec něco dělat? Dá se to zlomit?

Nebo se jen smířit, že takový prostě musí jejich život být a nechat je v tom plavat?

Děkuju, že jste si vybrali jim pomoci a věnováním darů podle svých možností právě teď zachraňujete několik babiček na válečné frontě východní Ukrajiny od umrznutí.

Ale děláte tím také něco důležitého pro sebe - otevíráte v sobě oblast víry. Víry v to, že můžete tvořit svět kolem sebe a ne jen přihlížet. A pokud se ptáte, jestli je vůbec nějaká adekvátní protihodnota válce a ničení, tak je to právě tohle.

Je to touha mladých lidí tvořit a pomáhat.

Přeju vám, aby jste si právě takovou víru drobnými skutky v sobě rozvíjeli. Tvořte kolem sebe hodnoty a ideály, které často dospělí lidé zapomínají. A když vytrváte, stvoříte jednou něco velkého pro sebe i pro ostatní. A s tím přijde naplnění.

Tak hezké Vánoce, víru ve vlastní dobré skutky a ještě jednou vám děkuju za všechny frontové babičky, kterým jste letos zachránili život.

Z frontové linie východní Ukrajiny..

Michal Kislicki